

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/260/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713216060
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713216060.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: B. X., X.. XX.X.XXXX, F. XXXX/XX, H., proti žalovanému: Celestine U. X., X.. XX.X.XXXX, X. L. F. XXXX/XX, H., V. L. XXX A., H. K., H., Z., X.É., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom Mestom Martin, v konaní o určenie výživného medzi manželmi, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Dňa 28.10.2013 bol tunajšiemu súdu doručený návrh žalobkyne, v ktorom žiada, aby súd určil, že žalovaný je povinný platiť žalobkyňi výživné, ktorého výšku ponechala na zváženie súdu. V žalobe uviedla, že so žalovaným dlhodobo nie je v kontakte a v súčasnosti sa vedie rozvodové konanie pod sp. zn. 5C/32/2013. Nakoľko nemá iný príjem okrem dávky v hmotnej núdzi 76 eur mesačne, žiada o priznanie manželského výživného

Návrh neobsahoval potrebné prílohy, preto súd žalobkyňu vyzval dňa 6.11.2013, aby doplnila sobášny list a potvrdenie o poberaní sociálnych dávok. Dňa 29.11.2013 žalobkyňa doručila súdu potvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny o poberaní dávky 76 eur mesačne, potvrdenie o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie a sobášny list.

Súd vykonal šetrenie pobytu žalovaného dotazom na Ministerstvo spravodlivosti SR, Sekcia medzinárodného a európskeho práva - Bratislava, dotazom na žalobkyňu, avšak súčasný pobyt žalovaného sa nepodarilo zistiť, preto súd uznesením č.k. 15C/260/2013-21 zo dňa 21.2.2014 ustanovil žalovanému opatrovníka.

Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 21.5.2014 za účasti žalobkyne, v neprítomnosti opatrovníka žalovaného. Opatrovník žalovaného prevzal predvolanie na pojednávanie spolu s poučením o právach a povinnostiach v konaní pred súdom dňa 8.4.2014, svoju neúčast' neospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise. Žalobkyňa na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu.

Podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 71 ods. 2 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu, výhodnejšieho zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Zo znenia ustanovenia § 71 Zákona o rodine možno vyvodiť nasledujúce hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať výživné medzi manželmi. Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Životná úroveň oboch manželov má byť v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú manželmi od 5.4.2006 a nežijú v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa v súčasnosti poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 76 eur mesačne. Súd preto posudzoval na základe návrhu žalobkyne, či je dôvod na priznanie výživného medzi manželmi. Šetrením súd zistil, že žalovaný sa nachádza na neznámom mieste, zásielky sa mu nepodarilo doručiť a rovnako sa nepodarilo ani zistiť, či je v pracovnom pomere, prípadne, aký má iný príjem. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na to, že zaviazanie žalovaného bez zistenia jeho finančnej situácii na platenie výživného žalobkyne by bolo v rozpore s dobrými mravmi, súd má zato, že hmotnoprávne podmienky na priznanie manželského výživného neboli splnené. Súd preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Žalobkyňa sa po pojednávaní písomne do zápisnice vzdala práva podať odvolanie.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná si však v konaní neuplatnila voči žalobcovi trovy konania, a preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 21.5.2014 za účasti žalobkyne, v neprítomnosti opatrovníka žalovaného. Opatrovník žalovaného prevzal predvolanie na pojednávanie spolu s poučením o právach a povinnostiach v konaní pred súdom dňa 8.4.2014, svoju neúčasť neospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise. Žalobkyňa na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu.

Podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 71 ods. 2 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu, výhodnejšieho zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Zo znenia ustanovenia § 71 Zákona o rodine možno vyvodiť nasledujúce hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať výživné medzi manželmi. Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Životná úroveň oboch manželov má byť v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú manželmi od 5.4.2006 a nežijú v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa v súčasnosti poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 76 eur mesačne. Súd preto posudzoval na základe návrhu žalobkyne, či je dôvod na priznanie výživného medzi manželmi. Šetrením súd zistil, že žalovaný sa nachádza na neznámom mieste, zásielky sa mu nepodarilo doručiť a rovnako sa nepodarilo ani zistiť, či je v pracovnom pomere, prípadne, aký ma iný príjem. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na to, že zaviazanie žalovaného bez zistenia jeho finančnej situácii na platenie výživného žalobkyňi by bolo v rozpore s dobrými mravmi, súd má zato,

že hmotnoprávne podmienky na priznanie manželského výživného neboli splnené. Súd preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Žalobkyňa sa po pojednávaní písomne do zápisnice vzdala práva podať odvolanie.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná si však v konaní neuplatnila voči žalobcovi trovy konania, a preto mu súd ich náhradu nepriznal.